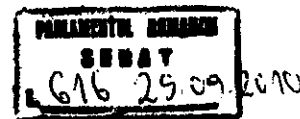
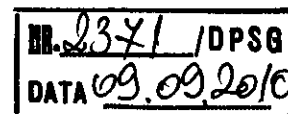

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege de completare a OUG nr. 88/1997 aprobată prin Legea nr. 44/1998*”, inițiată de domnul senator Dan Radu Rușanu – PNL (Bp. 399/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 35 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997 privind privatizarea societăților comerciale, cu modificările și completările ulterioare*, cu un nou alineat, **alin. (2¹)**, cu următorul conținut:

„(2¹) Pentru toate societățile comerciale pentru care nu au fost identificate organele care, potrivit legii, îndeplinesc atribuțiile ministerului de resort, obligația de eliberare a certificatelor de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor va reveni în sarcina Ministerului Finanțelor Publice”.

II. Observații

1. Prin *Hotărârea Guvernului nr. 834/1991 privind stabilirea și evaluarea unor terenuri deținute de societățile comerciale cu capital de stat, cu modificările și completările ulterioare*, s-a reglementat eliberarea certificatelor de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor de către instituția care îndeplinește rolul de minister de resort.

Prin modificările ulterioare, s-a reglementat ca atribuție pentru Ministerul Finanțelor Publice eliberarea certificatelor de atestare a dreptului de proprietate pentru societățile comerciale din domeniul financiar-bancar și al asigurărilor.

Potrivit art. 3 lit. f) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997*, „*minister de resort înseamnă ministerul sau organul administrației publice centrale în al cărui domeniu de specialitate se încadrează obiectul principal de activitate al societății comerciale sau sub a cărui autoritate funcționează regia autonomă*”.

Prin urmare, criteriul de determinare al „*ministerului de resort*” este dat de raportul de la întreg la parte dintre „*domeniul de specialitate*” al autorității sau instituției publice și obiectul principal de activitate al societății comerciale. În aceste condiții, imposibilitatea identificării „*ministerului de resort*” presupune fie imposibilitatea identificării „*domeniului de specialitate*”, fie imposibilitatea identificării obiectului principal de activitate.

Din analiza art. 12 din *Legea nr. 137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare*, coroborate cu cele ale *Hotărârii Guvernului nr. 834/1991*, rezultă că certificatul de atestare a dreptului de proprietate se eliberează cu valoare probatorie pentru a atesta dreptul de proprietate asupra terenurilor din patrimoniul societăților comerciale și regiilor autonome respective, la data înființării acestora, necesare desfășurării activității, conform obiectului de activitate al acestora. Prin urmare, apare ca firească soluția ca ministerele de resort să gestioneze aceste aspecte, în funcție de competența fiecăruia, fiind apreciate ca fiind cele mai indicate să aibă posibilitatea de a cunoaște și de a atesta de ce terenuri din patrimoniu au respectivele persoane juridice nevoie în desfășurarea activității.

Apreciem că eliberarea certificatelor pentru toate societățile comerciale pentru care nu au fost identificate organele care, potrivit legii, îndeplinesc atribuțiile ministerului de resort, trebuie să fie în sarcina instituției publice care s-a substituit în drepturi și obligații instituției publice implicate în privatizarea societăților respective.

2. Totodată, considerăm că nu se justifică extinderea acestei atribuții pentru Ministerul Finanțelor Publice, din cauza impactului bugetar generat de

achiziționarea formularelor reprezentând certificatele de atestare a dreptului de proprietate asupra terenurilor, procedura de achiziționare, gestionarea și păstrarea acestora, care sunt considerate formulare cu regim special, precum și de angajarea de personal suplimentar cu pregătire corespunzătoare desfășurării acestei activități.

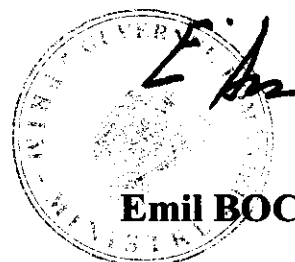
3. Din punct de vedere al tehnicii legislative, titlul propunerii legislative, care se referă la completarea *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997*, nu este corelat cu obiectul de reglementare al articolului unic, care vizează numai efectuarea unei completări a art. 35.

De altfel, având în vedere condițiile completării ca intervenție legislativă, prevăzute de art. 60 din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*, considerăm că articolul unic ar fi trebuit să fie redactat conform prevederilor legale menționate și că intervenția legislativă ar fi trebuit să vizeze dispoziții în vigoare ale actului de bază. Precizăm că prevederile art. 35 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997* au fost abrogate expres prin dispozițiile art. 1 pct. 49 din *Legea nr. 99/1999 privind unele măsuri pentru accelerarea reformei economice, cu modificările ulterioare*.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**

Președintele Senatului